

der derfor er Tale om Uro i denne Forbindelse, fremkaldes Uroen ikke af dem, der opretholder deres gamle Standpunkt og forsvarer de Beslutninger, man var med til at træffe, men Uroen skabes af dem, som, vidende om, hvad Følgen vilde blive, rejser Stridsspørgsmaalet paa et Tidspunkt, da ingen hverken i Folketinget eller i Landstinget er i Stand til grundigt at undersøge disse Forhold.

Nu haaber jeg imidlertid, at dette høje Ting vil vedtage Finanslovsforslaget i den Form, hvori det er vedtaget her ved anden Behandling, og jeg vil meget henstille, at den høje Regering, for at undgaa videre Uro denne Sag vedrørende, modtager dette Forslag fra Landstinget og forsøger, saa vidt det er muligt, at gennemføre det ogsaa i Folketinget. Det vil sikkert være heldigst baade for Land og Folk, at vi ikke paa nærværende Tidspunkt faar en Forfatningskamp. Men Ansvaret for en eventuel Forfatningskamp skal vi fra vor Side, hvis vi kastes ind i en saadan, vide at faa anbragt paa det rigtige Sted.

Martin Olsen: Det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) var inde paa en Tankegang, som man ofte hører fremsat af Folk i andre Partier vedrørende deres Opfattelse af Socialdemokratiets Stilling til Krigsudgifter. Jeg vil da gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for 3die Kreds gjorde sig skyldig i akkurat den samme Vildfarelse, som saa mange andre har gjort sig skyldige i. Naar det ærede Medlem har hørt og set, at Socialdemokrater i Finland og Sverige har stemt for Militærudgifter, er det ikke noget, der gælder særligt for disse to Lande; det er noget, der gælder i samtlige eller i de allerfleste Lande. Men Socialdemokraterne i hvert Land arbejder med den bedste Villie og af yderste Evne paa til enhver given Tid at komme saa langt ned som muligt med Militærudgifterne. At det ikke sker paa en Gang, ved vi alle. Det kan ikke lade sig gøre. Men naar det ærede Medlem vilde være ganske korrekt, maatte han jo have sammenlignet de nuværende Udgifter til Militærvæsenet i Sverige med dem, som Socialdemokraterne vil være med til. Det gjorde det ærede Medlem imidlertid ikke, for det var ikke det, han ønskede at gøre. Vi har, som jeg tidligere har sagt, stemt for forskellige Finanslove, og det er ikke udelukket, at vi ogsaa stemmer for denne, til Trods for, at den indeholder Udgifter, som vi mener er for høje. Det er meget muligt, at vi gør det. Vi stemmer jo saa mange Gange for en Lov til Trods for, at den inde-

holder Bestemmelser, vi anser for uheldige, fordi der er forskelligt deri, som vi mener bør fremmes. Vi stemmer ikke for den, *fordi* der er daarlige Ting deri, men *til Trods for*, at der er daarlige Ting deri. Men jeg tænker, at det er noget, som det ærede Medlem ikke kan forstaa, og det kan vi Socialdemokrater naturligvis ikke gøre for.

Det, der nu foreligger, er et Finanslovsforslag, der er ca. 7 Mill. Kr. daarligere end det, Folketinget har sendt herover, Finanslovsforslaget indeholder ca. 7 Mill. Kr. større Beløb end det; Folketinget vedtog, og jeg har fundet og finder fremdeles, at det vilde have været ganske berettiget og rigtigt, om vi her i Tinget havde vedtaget dette Forslag. At komme ind paa en Diskussion med det ærede Medlem om Landstingets Berettigelse eller Ikke-Berettigelse er ganske overflødig, det har vi talt om ved første Behandling, og det skal jeg lade ligge. Jeg staar paa ganske samme Standpunkt som den Gang. Jeg mener, at Henvisningen til, at der i Folketinget er fremsat et Lovforslag om Afrustning, skulde være tilstrækkelig Motivering for disse Nedsættelser, og det ved det ærede Medlem dog vist ogsaa, at om Lovforslaget om Afrustning ikke ved sin endelige Vedtagelse fremtræder i den Form, hvori det er fremsat af Regeringen, vil der dog i Folketinget komme et Forslag frem, der trykker Militærudgifterne langt, langt ned under det Beløb, vi nu bruger. Naar vi staar foran saadanne Begivenheder, er det berettiget, forsvarligt og nødvendigt at nedsætte, ja, det vilde være uforsvarligt ikke at nedsætte de Udgifter, vi nu har til Militærvæsenet, thi man ved ikke, hvor længe det varer. Det ærede Medlem og hans Meningsfæller i det foreliggende Spørgsmaal mener derimod, at alt det, der er passeret i Verden under Krigen og efter den, er noget, der ikke vedrører os. Vi gaar stadig fremad i den gamle Skure, vi anskaffer de forskellige Vaaben, man anskaffede tidligere, og som man brugte tidligere, og forældes de, køber man nye Vaaben, saa bliver de gamle smidt i Brokkassen. Men hvad skulde der ellers kunne opnaas derved? Hvorvidt vi i det hele taget vil være i Stand til at foretage et effektivt Forsvar af Danmark, er de Herrer vist lige saa meget tvivlende om, som vi andre er, eller rettere, vi andre er mere sikre paa, at det ikke lader sig præstere. I den Henseende staar vi paa J. C. Christensens gamle Standpunkt. Vi siger: Vi kan ikke forsvare vor Neutralitet, vi kan konstatere den. Men de Herrer er jo gaet fra det Standpunkt, de bilder sig ind, at de kan forsvare Neutraliteten. Nu vel, enhver bliver